

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ

Σωτήρη Πατατζή

Διοικητικό Συμβούλιο Π.Ο.Δ.Ε

Πρόεδρος: Γαβριήλ Καμπάνης

Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Ανδρώνης

Γραμματέας: Πέτρος Λαζάρου

Τακτικά Μέλη:

Νικόλαος Νημάς

Αθανάσιος Μαυρογιάννης

Ελένη Γκόγκου

Γιώργος Σκιάνης

Γιώργος Στεφανίδης

Χρήστος Μαρούγκας

Δημήτρης Μαρούγκας

Γιώργος Τσάμης

Θεμιστοκλής Μίλησης

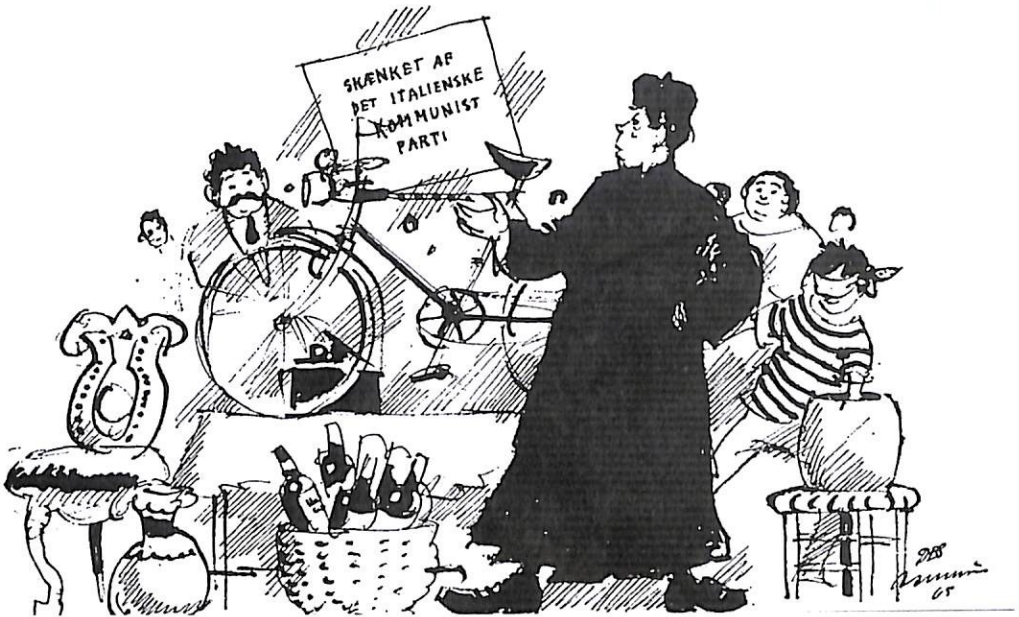
(Αναπληρωτής του κ. Τσάμη για το 2010)

Κυριακή Παραδείση (Αναπληρωματικό μέλος)

Εικόνα εξωφύλλου: Leonard Baskin

Σωτήρη Πατατζή

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ

"Καλύτερος πολιτικός είναι αυτός
που μπορεί να κυβερνήσει τα πάθη του"

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Καλοκαίρι 2010

Για 4η συνεχή χρονιά, με συνέπεια στο καθιερωμένο ραντεβού της στις αρχές του καλοκαιριού, η θεατρική μας σκηνή δοκιμάζεται σε ένα απαιτητικό, σατιρικό έργο που παραμένει σύγχρονο μολονότι γράφτηκε τη δεκαετία του '60

Όταν ένα έργο ασχολείται με διαχρονικά θέματα, στην συγκεκριμένη περίπτωση με τον φανατισμό, λιγότερο ή περισσότερο, τότε είναι πάντα επίκαιρο.

Είναι σίγουρο, επειδή επί τρία χρόνια το αποδεικνύει, ότι η Θεατρική Σκηνή θα μας προσφέρει ψυχαγωγία και ιλαρότητα, ακόμη δε και την σχετική κάθαρση της ψυχής μας.

Θεωρούμε ότι η πολιτιστική πρόταση είναι απ' τις πιο σημαντικές που γίνονται στην πόλη μας, είναι ακόμα αντίδωρο σε όσους αποτελούν την πολιτιστική μας κληρονομιά, προεξάρχοντας του μεγάλου προγόνου μας του Αισχύλου.

Αν για την Αρχαία Αθήνα, που συχνά πυκνά ανούσια μνημονεύουμε, η θεατρική παιδεία αποτελούσε ακρογωνιαίο λίθο της πνευματικής της και όχι μόνο, υπεροχής, στην σύγχρονη Ελλάδα, η όποια θεατρική πολιτική παλινωδεί από εξωγενείς παράγοντες υπαρκτούς ή μη ανάλογα π.χ απ' την οικονομική ή πολιτική συγκυρία.

Δυστυχώς δεν έχουμε καταλάβει ότι κατά βάθος τα σύγχρονα προβλήματα της χώρας μας είναι πολιτισμικά.

Δηλαδή να ξέρεις από πού έρχεσαι και που πηγαίνεις, να ξέρεις με λίγα λόγια το δρόμο σου.

Ποιες είναι οι σύγχρονες αξίες και επιταγές ατομικές και συλλογικές και τέλος ποιο το συλλογικό μας όραμα και πως με οργανικό τρόπο θα το προσεγγίσουμε.

Τα παραπάνω σημαίνουν εξατομίκευση, αυτοσυνειδησία και σύγχρονη αυθεντική ματιά στη ζώσα πραγματικότητα.

Ε! όλα αυτά μόνο οι τέχνες και ο πολιτισμός μπορούν να μας τα προπορίσουν.

Συνεπώς η τέχνη δεν είναι πολυτέλεια είναι ανάγκη. Ιδίως σε μια πόλη όπως η Ελευσίνα που έχει, ας μην το ξεχνάμε, ιστορία στα νεώτερα χρόνια ούτε 250 χρόνια.

Γαβριήλ Καμπάνης
Πρόεδρος του Π.Ο.Δ.Ε.

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Σ' ένα μικρό χωριό της Β. Ιταλίας, στην κοιλάδα του Πάδου, ο συγγραφέας Τζιοβαννίνο Γκουαρέσκι, συνάντησε στα μέσα του προηγούμενου αιώνα, έναν καθολικό ιερέα. Τον Δον Καμίλλο Ταρότσι. Ο κληρικός αυτός ενέπνευσε το συγγραφέα να γράψει τον "Μικρό κόσμο του Δον Καμίλλο". Ο παπάς γίνεται διάσημος τόσο στον κινηματογράφο με τις επιτυχημένες ταινίες των Γάλλων σκηνοθετών Ζυλιέν Ντιβιβιέ και Κάρμινε Γκαλόνε, με τους Φερνταντέλ και Τζίνο Σέρβι, όσο και στην ιταλική τηλεόραση αλλά και στο ραδιόφωνο του BBC.

Στη χώρα μας, ο θεατρικός συγγραφέας Σωτήρης Πατατζής, με αφορμή τις ιστορίες - χρονογραφήματα του Γκουαρέσκι, γράφει τον δικό του Δον Καμίλλο. Έργο που έγινε γνωστό στο θεατρικό κοινό από τον σπουδαίο ηθοποιό μας Μίμη Φωτόπουλο, που υπήρξε μεγάλη διαχρονική του επιτυχία.

Ο συγγραφέας της «Μεθυσμένης Πολιτείας» έγραψε μια σατιρική, πολιτική κωμωδία ηθών. Σάτιρα κατά του φανατισμού, του παραγοντισμού, της μισαλλοδοξίας, της δημοκοπίας αλλά και συνάμα έναν ύμνο για την αγάπη και τον έρωτα.

Ένα θεατρικό έργο που αν και οι αναφορές του είναι στην καθολική γειτονική μας Ιταλία, μιλάει για την ορθόδοξη ελληνική πραγματικότητα.

Αυτό το έργο σας παρουσιάζουμε με ... φανατική αγάπη.

Η Θεατρική Σκηνή του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Ελευσίνας, με συστηματική δουλειά και θεατρική αγωγή, υπηρετώντας το θέατρο και τον πολιτισμό, διανύει δημιουργικά τον τέταρτο χρόνο της θεατρικής της διαδρομής.

Τα προηγούμενα χρόνια παρουσιάσαμε τρεις θεατρικές παραγωγές σε 27 παραστάσεις στην Ελευσίνα, Δήμους της Αττικής, Αναγεννησιακό Φεστιβάλ Ρεθύμνου, Βοιωτία, Άμφισσα, κ.α. τις οποίες παρακολούθησαν 10.200 θεατές.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

Δημήτρης Θεοδώρου

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΤΑΤΖΗΣ

Γεννήθηκε στη Μεσσήνη της Μεσσηνίας το 1914. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας χωρίς όμως να εξασκήσει ποτέ το επάγγελμα του νομικού.

Κατά τη διάρκεια του Παγκοσμίου πολέμου έλαβε μέρος στην αντίσταση και μετά απ' αυτόν αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά στα γράμματα.

Το 1946 εκδίδει την πρώτη συλλογή διηγημάτων τα «Ματωμένα Χρόνια» για την οποία τιμήθηκε με το βραβείο Εθνικής Αντίστασης. Έγραψε ακόμα άλλες δύο συλλογές διηγημάτων, τη «Νεράιδα του Βυθού» (1952) για την οποία τιμήθηκε με το ελληνικό βραβείο στον παγκόσμιο διαγωνισμό διηγήματος της New York Herald Tribune και το «Χαμένο Παράδεισο» με το οποίο κέρδισε το κρατικό βραβείο (1966). Έγραψε, επίσης, δύο μυθιστορήματα τη «Μεθυσμένη Πολιτεία» και το «Πένθιμο Εμβατήριο», καθώς και το δοκίμιο «Ι. Σοφιανόπουλος: ένας επαναστάτης χωρίς επανάσταση». Ασχολήθηκε, παράλληλα με το θέατρο: «Επιστροφή από το Μπούχεβαλντ», «ο καλός στρατιώτης Σβέϊκ», «Χρυσή Φυλακή», «Παράβαση Καθήκοντος», «Διάκος», «Νατάσσα», «Φάουστ, έτος μηδέν» «Δον Καμίλλο».

Έχει μεταφράσει ένα μεγάλο τμήμα του έργου του Ντοστογιέφσκι. Το μεταφραστικό του έργο γενικά, ανέρχεται στους τριάντα τόμους, περίπου.

Επίσης, εργάστηκε στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση όπου τρία έργα του έγιναν τηλεοπτικές σειρές με μεγάλη επιτυχία: «Μεθυσμένη Πολιτεία», «Κεκλεισμένων των θυρών», «Σκοτεινές Δυνάμεις». Μεγάλο μέρος των λογοτεχνικών του έργων έχει μεταφραστεί στα γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά, δανέζικα, σουηδικά και ρουμάνικα.

Η ειλικρίνεια και η σεμνότητα του χαρακτήρα του, η οξύτητα της κρίσης του και συγχρόνως η ευαισθητοποιημένη και αμερόληπτη κριτική που ασκούσε σε διάφορα μέτωπα του επέβαλλαν μια διακριτική παρουσία στο λογοτεχνικό χώρο. Πέθανε στις 7 Ιουνίου 1991.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΩΤΗΡΗ ΠΑΤΑΤΖΗ

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ

Σκηνοθεσία - Σκηνικά - Κοστούμια: **Δημήτρης Θεοδώρου**

Επιμέλεια μουσικής: **Δημήτρης Ανδρώνης**

Χορευτικά: **Κατερίνα Λίβα**

Ζωγραφική σκηνικού: **Μαρίνα Τερζή**

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΤΖΟΥΛΙΑ: Βάσω Παπασπύρου

ΚΥΡΙΑ: Σοφία Παντάλη

ΜΑΡΙΟ: Βασίλης Δελής

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ: Σταύρος Χανάς

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ: Ιωάννα Ρενιέρη

ΦΛΟΥΡΑΤΟΣ: Βασίλης Μόσιος

ΠΕΠΟΝΕ: Γιάννος Γαβαλάς

ΚΑΡΔΙΝΑΛΛΙΟΣ: Παναγιώτης Κώνστας

ΑΣΠΑΣΙΑ: Ελένη Πέππα

ΦΩΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥ: Βαγγέλης Καλαντζής

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: Όλγα Ζώτου

Κοστούμια: Βεστιάριο

Είδη Φροντιστηρίου: Μύρωνας Μαραγκάκης

Επιμέλεια προγράμματος: Δημήτρης Ανδρώνης - Δημήτρης Θεοδώρου

Λίγα λόγια για το έργο από τον συγγραφέα

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ

Η σάτιρα που μας κάνετε την τιμή να παρακολουθήσετε απόψε, δεν είναι διασκευή πεζογραφικού έργου ή κινηματογραφικού φιλμ, όπως θα μπορούσε κανείς να υποθέσει πριν απ' την παράσταση. Από τα γνωστά ευθυμογραφήματα του Τζοβανίνο Γκουαρέσκι χρησιμοποίησα μόνο το θαυμάσιο εύρημα της συνομιλίας του κεντρικού ήρωα με τον Χριστό, αλλά κι αυτό με μία ουσιώδη διαφορά: Ο δικός μου ήρωας, δεν κουβεντιάζει με τον Ιησού, όπως θέλει να πιστεύει ο

ίδιος, αλλά με τη Συνείδησή του, όπως φαίνεται ξεκάθαρα από τα λόγια που του λέει η «Φωνή» καθώς και τις αντιδράσεις της.

Κατά τα άλλα, ο μύθος, η πλοκή, ο διάλογος, οι κωμικές καταστάσεις, τα πρόσωπα κ.λ.π. δεν έχουν καμιά σχέση με τα πεζογραφήματα του Γκουαρέσκι. Ο Δον Καμίλλο και ο Πεπόνε της κωμωδίας μου, είναι διαφορετικοί σαν χαρακτήρες από τους ομώνυμους ήρωες του ιταλού συγγραφέα. Όσο για τα υπόλοιπα πρόσωπα δεν υπάρχουν στα ευθυμογραφήματα του Γκουαρέσκι ούτε σαν ονόματα.

Κάνω αυτή τη διευκρίνιση για δύο λόγους: Πρώτα – πρώτα, δε θα ήθελα να μεταθέσω σε ώμους άλλων ευθύνες που είναι αποκλειστικά δικές μου. Αν ο Δον Καμίλλο που έπλασα δε σας αρέσει, θα φταίω για όλα εγώ και κατά τίποτα ο Γκουαρέσκι. Έπειτα, θέλω να προκαταλάβω όσους τυχόν θα έσπευδαν να με κατηγορήσουν ότι έκανα αυθαιρεσίες, ότι δε στάθηκα πιστός στο πνεύμα του πρωτότυπου κ.λ.π.

Μένει τώρα να απολογηθώ για ένα ακόμα: Αφού είναι έτσι, θα μου πουν ίσως μερικοί αθώοι, γιατί παρουσιάζεται ο «Δον Καμίλλο σου», σαν έργο ιταλικό; Απλούστατα, κυρίες και κύριοι, διότι... διότι... (εδώ ξεροβήχουμε ελαφρώς γιατί πρόκειται να μασήσουμε τα λόγια μας...). Α, να το βρήκα: Διότι στην Ελλάδα μας, όπου θάλλει η πορτοκαλέα, είναι τα πάντα τέλεια, ζούμε στον ωραιότερο των δυνατών κόσμων, κυρίες και κύριοι. Τι να σατιρίσεις; Την Εκκλησία μας ή την πολιτική μας; Θα ήταν φρικτό! Η σάτιρα, δεν είναι σαν την πορτοκαλέα. Φυτρώνει μόνο όπου υπάρχουν στραβά κι ανάποδα καθώς και ελευθερία για να καυτηριάσεις. Εδώ έχουμε φυσικά ελευθερία, αλλά δεν έχουμε στραβά και ανάποδα!!! Ε, τι να σας κάνουμε και μεις οι συγγραφείς; Καβαλάμε τη φαντασία μας και πεταγόμαστε στην Ιταλία για να σατιρίσουμε το φανατισμό – είναι άλλωστε, τόσο κοντά μας η Ιταλία και μας μοιάζουν τόσο πολύ οι Ιταλοί!!!

ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΑΤΑΤΖΗΣ

η κριτική έγραψε ...

Ο Σωτήρης Πατατζής με αφορμή τα πεζογραφήματα του Ιταλού συγγραφέα Τζοβάννι Γκουαρέσκι, έγραψε ένα δικό του έργο, καλά διαρθρωμένο, που βλέπεται ευχάριστα και κάνει τον θεατή να διασκεδάσει με την καρδιά του.

Κώστας Ουράνης - ΕΘΝΟΣ

Η ελκυστικότητα και η φήμη των ιστοριών του Γκουαρέσκι, που έγιναν παγκόσμια γνωστές από τις ταινίες του Ζυλιέν Ντυβιβιέ με τον Φερναντέλ και η έφεση του Σωτ. Πατατζή να σατιρίσει μερικά «κακώς κείμενα» (πολιτική, εκκλησία, ανάμιξη της δεύτερης στην πρώτη κ.λ.π.) που όμως για την Ελλάδα μένουν απαραβίαστα «ταμπού» αντιμετωπίζοντας το ψαλίδι της λογοκρισίας, ενώ γίνονται ανεκτά όταν η δράση τοποθετείται κάτω από

άλλους ουρανούς, παρακίνησαν τον συγγραφέα να γράψει τον ελληνοποιημένο «Καμίλλο» του, που τον χαρακτηρίζει γοργότητα, ζωηρότητα διαλόγου με πολλές κωμικές καταστάσεις και η σάτιρά του (έστω και μέσω Ιταλίας) σκοπεύει σωστά και διαπεραστικά.

Μάριος Πλωρίτης - ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η κωμωδία του Σωτήρη Πατατζή έχει συγκεκριμένο στόχο, τη σάτιρα του φανατισμού. Από τις ιστορίες του Γκουαρέσκι κράτησε μόνο τους δύο λαοφιλείς ήρωες τον Δον Καμίλλο και τον Πεπόνε. Όλα τα άλλα πρόσωπα αλλά και η πλοκή του έργου ανήκουν στη φαντασία του Έλληνα συγγραφέα και εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό, να σατιρίσουν το φανατισμό. Η φωνή της συνείδησης του Δον Καμίλλο - κήρυγμα χριστιανικής αγάπης - αντιτάσσεται στη μισαλλοδοξία της εποχής μας.

Βάσος Βαρίκας - ΤΑ ΝΕΑ

Πρόκειται για έργο διασκεδαστικότατο - αλλά και διδακτικότατο - που δεν πρέπει να χάσει κανείς. Ο Πατατζής έγραψε ένα θεατρικό έργο πρώτης γραμμής, πυκνό σε δράση, ποικιλία επεισοδίων, αφθονία ευρημάτων, πλούσιο σε ιδέες και σε αισθήματα που μιλάνε στην καρδιά κάθε λογικού και αγαθού ανθρώπου.

Μιχάλης Καραγάτσης - ΒΡΑΔΥΝΗ

Ο συγγραφέας σκισάρει με επιτυχημένες κωμικές πινελιές τα πρόσωπά του, επινοεί επεισόδια διασκεδαστικά. Είναι μια πρωτότυπη κωμωδία, γεμάτη χιούμορ, σατιρική διάθεση και αλήθεια.

Κλ. Παράσχος - ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Εύστοχο χιούμορ. Καμμία παραχώρηση στη δημοκοπία που ωστόσο οργιάζει με τον πιο ασύστολο και επαίτικό τρόπο στις μέρες μας. Χειροκροτώ φανατικά τον «ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ» με το φανατισμό του αφανάτιστου. Το έργο έχει πολύ διασκεδαστικά στοιχεία και ευρήματα ευφύεστατα.

Άγγελος Τερζάκης - ΤΟ ΒΗΜΑ

Ο «ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ» του Σωτήρη Πατατζή είναι ένα σημαντικό θεατρικό έργο. Υποβάλλει όπως αρμόζει σε κάθε έργο τέχνης, με εύθυμα μέσα, ότι οι φανατισμοί που θολώνουν το νου και οδηγούν σε ακρότητες είναι επιζήμιοι, ότι οι άνθρωποι άμα απολυτρωθούν απ' αυτούς μπορούν να φτάσουν σε μια συνεννόηση, σε μια ελεύθερη και δημιουργική κοινωνία.

Στάθης Δρομάζος - ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ

Ο Τύπος έγραψε ...

«ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

31η Μαΐου, 1η Ιουνίου και 2 Ιουνίου, ήταν οι ημέρες που επελέγησαν για να παρουσιαστεί η τέλεια επιμελημένη και καλό – προβαρισμένη θεατρική παράσταση «Το Πανηγύρι». Το παρουσίασε η θεατρική ομάδα του ΠΟΔΕ, στο θεατράκι του Πάρκου Αναψυχής Αλωνιών Γ. Κουβίδη, στον Παράδεισο Ελευσίνας, από τον 10μελή ερασιτεχνικό θίασο, που πραγματικά δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους θιάσους που αποτελούνται από επαγγελματίες ηθοποιούς ...

Ο Πολιτισμός, με τα περίσσια της νεοελληνικής τέχνης στοιχεία, το βράδυ της Πέμπτης 31ης Μαΐου, είχε την τιμητική του στο μικρό Θεατράκι του Πάρκου Αναψυχής του Δήμου Ελευσίνας και ένας από τους πολλούς τυχερούς θεατές που μοιράστηκε τη χαρά των

συντελεστών και των πρωταγωνιστών αυτής της μεγάλης επιτυχίας ήμουν και εγώ! Ο Πολιτισμός, αυτή η μεγάλη κληρονομιά, που μας άφησαν οι Αρχαίοι μας πρόγονοι, φαίνεται πως καλά κρατεί ακόμα στις ψυχές των πραγματικών εραστών της τέχνης, που κάνουν τα πάντα αφιλοκερδώς, γράφοντας, σχεδιάζοντας, δημιουργώντας και παρουσιάζοντας στο κοινό αριστουργήματα ...

Σε όλους τους συντελεστές που αποτέλεσαν τη θεατρική ομάδα και για την υπέροχη προσφορά τους στο κοινό, θα ευχηθώ ολόψυχα συνεχείς επιτυχίες.

Η θεατρική αυτή παράσταση, πάντως αποτελεί θεμέλιο λίθο για την πόλη της Ελευσίνας και είναι ικανή, να δείξει ξανά τον χαμένο δρόμο, προς τον Πολιτισμό! ...

Βασίλης Στεφάνου - ΘΡΙΑΣΙΟ – 4 Ιουνίου 2007

«Ήμουν κι εγώ εκεί».

Αυτή την παράσταση θα την θυμάμαι πάντα κι αυτούς τους ανθρώπους που μαζί τους μοιράστηκα τόσα πολλά θα τους έχω στην καρδιά μου. Υπέροχη εμπειρία!

Δέσποινα Λάζου

(Ερμήνευσε στο «Πανηγύρι» το ρόλο της Μάνας με ιδιαίτερη επιτυχία)

"ΚΑΤΑΜΕΣΤΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΣΤΑ ΑΛΩΝΙΑ"

Μάγεψαν "Οι Χωριάτες από τη Θεατρική Σκηνή του Πολιτιστικού Οργανισμού Δήμου Ελευσίνας. Το χειροκρότημα δεκάδων θεατών οι οποίοι βρέθηκαν στην πρεμιέρα του θεατρικού έργου «Οι Χωριάτες» απόλαυσε ο θίασος της Θεατρικής Σκηνής του Πολιτιστικού Κέντρου Ελευσίνας, την Πέμπτη 29 Μαΐου το βράδυ στις 9:00μ.μ. στο Θέατρο Αλώνια στον Παράδεισο Ελευσίνας.

Σημειώνουμε ότι την παράσταση παρακολούθησαν πολλοί τοπικοί φορείς και το Σαββατοκύριακο 30 και 31 Μαΐου μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος Ελευσίνας κ. Γ. Αμπατζόγλου και ο Πρόεδρος του Π.Ο.Δ.Ε. κ. Γ. Καμπάνης, ο Αντιπρόεδρος κ. Δ. Ανδρώνης κ.α. ενώ σήμερα μάλιστα δίνεται ακόμη μία παράσταση.

«Οι Χωριάτες» είναι ένα έργο που έγραψε στις αρχές του 16ου αιώνα ο Άντζελο Μπεόλκο – που είχε το καλλιτεχνικό όνομα Ρουτζάντε – και διασκεύασε στα μέσα του 20ου αιώνα ο γάλλος ηθοποιός και σκηνοθέτης Αντρέ Ζιλ. Το έργο γράφτηκε σε μια εποχή που κυριαρχούσε στο θέατρο η Commedia Rusticall η αγροτική κωμωδία – πρόδρομος της Commedia dell Arte και καταγράφει τη ζωή των χωρικών στη Βόρεια Ιταλία, στο πέρασμα από το Μεσαίωνα στην Αναγέννηση.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ - 2 Ιουνίου 2008

"ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΑ"

Ένας συνδυετικός κρίκος που ετούτη τη φορά φανερώνει ότι είναι αδύνατο να διασπαστεί, διότι την αλυσίδα του αποτελούν, άξιοι συνεχιστές του Ελληνικού Πολιτισμού!!!

Στο κατάμεστο από θεατές ανοιχτό θεατράκι στ' Αλώνια, στον Παράδεισο της Ελευσίνας, την Πέμπτη το βράδυ 29 Μαΐου του 2008 η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ του ΠΟΔΕ, πραγματοποίησε με μεγάλη επιτυχία την πρεμιέρα της θεατρικής παράστασης «Οι Χωριάτες».

Με δάσκαλο τον επαγγελματία στο είδος του, σκηνοθέτη – ηθοποιό Δημήτρη Θεοδώρου παρουσίασαν με μεγάλη επιτυχία στο κοινό, το έργο που διασκεύασε στα μέσα του αιώνα ο Γάλλος ηθοποιός και σκηνοθέτης Αντρέ Ζιλ από την τριλογία που έγραψε 5 αιώνες περίπου πριν το 1522 ο Ρουτζάντε. Δεν θα σπαταλήσω τον πολύτιμο χώρο της στήλης μου σε περιγραφές γύρω από την υπόθεση του έργου, υποχρέωση δική μου είναι να μεταφράσω τα χειρο-

κροτήματα των θεατών που παρακολούθησαν την παράσταση σε λέξεις, όχι για να δωροδοκήσω το «τιμ» των συντελεστών αυτής της επιτυχίας, αλλά για να τους ευχαριστήσω εκ μέρους όλων, που τόσο απλά, αθόρυβα και δίχως την κατασπατάληση του Δημόσιου χρήματος, συνεχίζουν να διατηρούν τον Πολιτισμό μας, προσφέροντας πλουσιοπάροχα θέαμα στους νηστικούς ολιγαρκείς πολίτες αυτής της γης που λέγεται Ελλάδα!!! Εκατοντάδες τυχεροί θεατές είχαν την ευκαιρία για τέσσερις συνεχείς παραστάσεις 29, 30, 31 Μαΐου και 1η Ιουνίου να απολαύσουν εντελώς δωρεάν «Τους Χωριάτες». Όσοι δεν κατάφεραν να δουν την παράσταση αυτή, ελπίζω πως θα τους δοθούν ευκαιρίες μιας και η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ έχει ήδη κλεισμένες παραστάσεις σε γειτονικούς Δήμους και όχι μόνο!!!

Το «τιμ» των συντελεστών, δεν αποτελείται μόνο από τον σκηνοθέτη και τους ηθοποιούς, αλλά και από τον καταπληκτικό δάσκαλο της μουσικής και Αντιπρόεδρο του ΠΟΔΕ Δημήτρη Ανδρώνη που δίδαξε στους ηθοποιούς τα τραγούδια της παράστασης, τον άνθρωπο που έγραψε την καταπληκτική μουσική του έργου Κυριάκο Σφέτσα, την χορογράφο Μαρία Βαλαβάνη, τη μεταφράστρια Ελπίδα Μπραουδάκη και δεν πρέπει να παραλείψω να αναφέρω και τον Πρόεδρο του ΠΟΔΕ Αντιδήμαρχο Γαβριήλ Καμπάνη που με την αμέριστη συμπαράστασή του, αλλά και την εμπιστοσύνη του στους καλλιτέχνες, έφεραν το τμήμα αυτό του Πολιτιστικού Οργανισμού της Ελευσίνας, στο ψηλότερο βάθρο της Πόλης για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά!!!

Βασίλης Στεφάνου ΘΡΙΑΣΙΟ - 2 Ιουνίου 2008

«ΕΠΙ... ΣΚΟΠΩΝ» του Γιάννη Γαβαλά

Η μακάρια αδιαφορία των Ελευσίνιων για τον πολιτισμό δεν μπορεί να χρεώνεται μόνο στους ίδιους. Αυτό φάνηκε και πέρυσι και φέτος από τη συμμετοχή και τον ενθουσιασμό των θεατών στις παραστάσεις της τοπικής θεατρικής σκηνης που αποτελεί θεσμό. Θεσμό όχι με την έννοια της επιβολής και της προβολής του αλλά θεσμό στη συνείδηση του απλού πολίτη που διαθέτει τρόπους να εκτιμά, να επικροτεί και να δείχνει την ικανοποίησή του ...

Η νεόκοπη λοιπόν θεατρική σκηνή της Ελευσίνας με την ενίσχυση και υποστήριξη του Δήμου, έκανε φέτος ένα θαυμαστό ακόμη βήμα, ανεβάζοντας για τέσσερις συνεχείς παραστάσεις στο μικρό θεατράκι του πάρκου κυκλοφοριακής αγωγής στα Αλώνια, το έργο του Ρουτζάντε «Χωριάτες» μια πολύ επιτυχημένη συρραφή που έκανε ο Γάλλος ηθοποιός Αντρέ Ζυλ γύρω στα 1950 από έργα του Ρουτζάντε (Αντζελο Μπεόλκο 1502-1542) ...

Αν κρίνει κανείς από το έργο που παρουσιάστηκε από τη θεατρική σκηνή, στον Ρουτζάντε υπάρχουν πρόδρομα στοιχεία του Λόρκα, του Μπρεχτ αλλά ακόμη και του μοντέρνου θεάτρου. Οι διάλογοί του είναι εμπνευσμένοι, η δομή των σκηνών του στέρεη και ευέλικτη, έτσι που να προσφέρεται σε σύγχρονες επεμβάσεις, αναγωγές και τροποποιήσεις, μεγάλα δώρα για έναν σκηνοθέτη που βρίσκει στα παλιά κείμενα αφορμές για να τονίσει το στίγμα της εποχής του, να προωθήσει την αμεσότητα και να κεντρίσει το ενδιαφέρον του θεατή.

Τίποτα από αυτά δεν έλειψε από την παράσταση που ενορχήστρωσε με απίθανο ρυθμό, ενεργητικότητα και αποτελεσματικότητα ο σκηνοθέτης Δημήτρης Θεοδώρου, άνθρωπος που του οφείλουμε μια ειλικρινή, σπινθηροβόλα και ευωχική παράσταση, προωθημένη ιδιοσυγκρασιακά που τόνιζε τους προβληματισμούς του συγγραφέα και τους ενέτεινε. Και μόνο να σκεφτεί κανείς πως ένα ερασιτεχνικό αδοκίμαστο σύνολο, με διαφορετικής δυναμικότητας και δυναμικής ηθοποιούς, λειτούργησε κατ' ομοφωνία τέλεια, μπορεί να δικαιολογήσει την παραδοχή για την αξιοσύνη του σκηνοθέτη και γίνεται αφορμή για να προβάλει πίσω απ' όλα αυτά ένα μεγάλο ερωτηματικό για τις κρυμμένες δυνάμεις των ανώνυμων που κάνουν, μερικές φορές, όπως μ' αυτή την παράσταση, κυριολεκτικά σκόνη παραστάσεις επαγγελματικών θιάσων που διαθέτουν πείρα, μέσα και χρήμα για να πετύχουν αυτό που κάνουν.

Συγκρίνοντας την παράσταση με μερικές άλλες, αριστοφανικές κυρίως, που είδαμε στο φεστιβάλ Αθηνών, την Επίδαυρο και τα «Αισχύλεια» βεβαίως, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι αυτή ήταν ιδιαίτερα χυμώδης και άμεση. Για τη μουσική, επίσης (Κυριάκος Σφέτσας), την αναπαραγωγή και διδασκαλία των τραγουδιών (Δημ. Ανδρώνης), που συνέβαλε στο εγχείρημα παντοιοτρόπως... Ένα μπράβο όμως ανήκει και στον πολιτιστικό οργανισμό του Δήμου που φαι-

νεται πως έχει ενστερνισθεί την ιδέα για την προώθηση του ερασιτεχνικού θεάτρου, πρότασή μας που, όταν διατυπώθηκε στα πλαίσια της Επιτροπής Αισχυλείων, έπεσε περίπου στο κενό ...

Για να δώσουμε και μερικές αποδείξεις για την αποδοχή που είχε η παράσταση των «Χωριατών», αναφέροντας πως ο θίασος έχει προσκληθεί να παρουσιάσει το έργο στη Νίκαια, το Χαϊδάρι, την Κηφισιά, το φεστιβάλ Αναγεννησιακού θεάτρου στο Ρέθυμνο και βέβαια στα «Αισχύλεια» (19/9). Να πούμε έστω και προκαταβολικά, ότι η παράσταση αυτή θα αποτελέσει και πάλι την αιχμή του δόρατος στις καλοκαιρινές εκδηλώσεις που έχουν προγραμματιστεί, έστω κι αν φέτος το πρόγραμμα περιλαμβάνει αρκετές αξιόλογες μετακλήσεις.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ - Αύγουστος 2008

«ΘΕΛΕΙ ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»

Πώς να μη γράψεις για τη δουλειά των μεγάλων παιδιών της θεατρικής ομάδας του ΠΟΔΕ. Για την επαγγελματικά ερασιτεχνική δουλειά τους στο θεατρικό σανίδι και την εθελοντική προσφορά τους.

Μικρό διαμαντάκι στο «φο μπιζού» πολιτιστικό μας δαχτυλίδι, οι «Χωριάτες» τους, μας έλουσαν με πολιτιστικό φως, ένα πανέμορφο σούρουπο αρχές του καλοκαιριού στο μικρό θεατράκι των Αλωνιών. Χωρίς ίχνος κορεσμού, θέλω να τους απολαύσω ξανά στα πλαίσια των Αισχυλείων. Δεν έχουν τίποτε να ζηλέψουν ή να φοβηθούν απέναντι σε οποιοδήποτε καταξιωμένο και ακριβοπληρωμένο επαγγελματικό θίασο.

Με την προσφορά τους αυτή γκρεμίζουν τα επιχειρήματα υπέρ των αναπόφευκτα δαπανηρών επιλογών. Τους οφείλω και τους οφείλουμε όλοι ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Γρηγόρης Κοροπούλης - ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ - Αύγουστος 2008

«ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ»

Η σουρεαλιστική κωμωδία «Μαρία Πενταγιώτισσα» του Μποστ, σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Θεοδώρου, προετοιμάζεται ήδη από την θεατρική σκηνή του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Ελευσίνας για να παρουσιαστεί φέτος το καλοκαίρι στο «Θέατρο στ' Αλώνια», στον Παράδεισο Ελευσίνας.

Η Μαρία Πενταγιώτισσα ζει σε μια εποχή που το ελληνικό έθνος αγωνίζεται για να σταθεί όρθιο μετά την απελευθέρωσή του από τον Οθωμανικό ζυγό. Όταν λοιπόν, πολλοί από τους επαναστάτες του Αγώνα, θεωρούσαν ότι το

κράτος που προέκυψε από την επανάσταση, τους ανήκε και θα τους ανήκε για πάντα, η Μαρία Πενταγιώτισσα με όπλο την ομορφιά και την δυναμικότητά της, επαναστατεί κατά του άντρα αφέντη, με αποτέλεσμα η μορφή της να αποτελέσει χωρίς υπερβολή, σύμβολο για την εποχή για να γίνει στη συνέχεια τραγούδι, μυθιστόρημα, κινηματογραφική ταινία και θεατρικό έργο.

Ο Μποστ λοιπόν «αδράττει την ευκαιρία» και με τον δικό του ανορθόδοξο και πολλές φορές «ανορθόγραφο»... τρόπο, δημιουργεί τη δική του Πενταγιώτισσα. Με σπαρταριστούς δεκαπεντασύλλαβους και τους ευρηματικούς διαλόγους του, ο Μποστ πραγματεύεται με ιδιαίτερο τρόπο τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας και τον ανήθικο καθωσπρεπισμό της ψευτοθητικής μας.

Μια μουσικοχορευτική, κοινωνικοπολιτική, διαχρονική σάτιρα, που με χιούμορ και σαρκασμό χλευάζει απροκάλυπτα τον νεοπλουτισμό και την διαφθορά, που όσα χρόνια κι αν περάσουν, εξακολουθούν να παραμένουν πάντα επίκαιρα.

Μαρία Αναστασοπούλου - ΑΤΤΙΚΑ - 30 Απριλίου 2009

«Από τους Πενταγιούς στην Ελευσίνα...»

Τσάμικα, караγκούνες, αντάρτικα, άριες, ρεμπέτικα, ζειμπέκικα, ταγκό, ντίσκο, καν-καν. Με αυτήν τη σουρεαλιστική μουσική μύξη ντύνει ηχητικά μια εξίσου σουρεαλιστική κωμωδία, την Μαρία Πενταγιώτισσα, έτσι όπως την διάβασε και την... αναδόμησε ο μεγάλος μας Μποστ, η Θεατρική Σκηνή του Δήμου Ελευσίνας και την παρουσιάζει από χθες έως και την Κυριακή στο «Θέατρο στ' Αλώνια» της πόλης, στον Παράδεισο, κοντά στο Πάρκο Κυκλοφοριακής Αγωγής, στις 9.15 μ.μ

Ο Μέντης Μποστατζόγλου, με όργανο τους σπαρταριστούς του δεκαπε-

ντασύλλαβους και τη μαστοριά της σάτιρας και της παρωδίας, πλάθει τη δική του Μαρία, που στην ποδιά της σφάζονται... όλα τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα! Πλάθοντας έτσι μια μουσικοχορευτική κοινωνικοπολιτική σάτιρα, στηριγμένη στην ανατρεπτική χρήση της γλώσσας, που στο στόχαστρο της μπαίνει η κενότητα της εθνικόφρονος ρητορείας, ο καθωσπρεπισμός, η ματαιοδοξία...

Η σκηνοθεσία της παράστασης της Θεατρικής Σκηνής είναι του Δημήτρη Θεοδώρου. Τα κουστούμια που χρησιμοποιούνται βασίζονται στα σχέδια του Γιάννη Τσαρούχη. Η μουσική του Δημήτρη Λέκκα και η μουσική διδασκαλία του Δημήτρη Ανδρώνη, η ζωγραφική του σκηνικού της Μαρίας Τερζή. Ερμηνεύουν οι: Βάσω Παπασπύρου, Σταύρος Χανάς, Γιώργος Στεφανίδης, Ιωάννα Ρενιέρη, Μαίρη Μαρούγκα, Παναγιώτης Κώνστας, Σοφία Παντάλη, Βαγγέλης Καλαντζής, Βασίλης Μόσιος, Ανδρέας Παπακώστας, Λαμπρινή Καλαντζή και Όλγα Ζώτου.

ΑΥΓΗ - 19 Ιουνίου 2009

«ΜΑΡΙΑ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ»

ΚΩΜΩΔΙΑ του Μποστ, από την θεατρική Σκηνή του Δήμου Ελευσίνας. Με αφορμή το γνωστό ποιμενικό ειδύλλιο, ο Μποστ στήνει μια σπαρταριστή σουρεαλιστική παρωδία ηθών, στιγματίζοντας καιρία την κενότητα, την ημιμάθεια, την περιρρέουσα σοβαροφάνεια της κοινωνίας και τον ανήθικο μανδύα της ψευτοηθικής. Σκηνοθ. – Σκην. – Κοστ.: Δημήτρης Θεοδώρου, Μουσ.: Δημήτρης Λέκκας, παράσταση στις 19/9 και ώρα 20:30 στο ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ (Σαπωνοποιείο Χαριλάου).

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ -17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009

«ΕΠΙ... ΣΚΟΠΩΝ» του Γιάννη Γαβαλά

«Ελευσινιακή Δημιουργία» και «παραγωγή πολιτισμού» είναι φράσεις που επικοινωνιακά μπορεί να παίζουν το ρόλο τους αλλά δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Αν αξίζει αυτόν τον τίτλο κάποια παρουσία στις εκδηλώσεις είναι το θεατρικό ντόπιο σχήμα που μετά το «Πανηγύρι» του Κεχαΐδη και τους «Χωριάτες» του Ρουτζάντε, τις δυο προηγούμενες χρονιές, παρουσίασε φέτος τη κωμωδία του Μποστ «Μαρία Πενταγιώτισσα» με επιτυχία.

Ο Δημήτρης Θεοδώρου προσεκτικός και άξιος σκηνοθέτης έκανε πάλι την υπέρβασή του, μετατρέποντας τους ερασιτέχνες ηθοποιούς του σε συμπαγές και αποτελεσματικό σχήμα απαλύνοντας τις αντιφάσεις του έργου του Μποστ παρουσιάζοντάς το όχι σαν έργο με αντιμυθικές και αποδομητικές αξιώσεις αλλά σαν ένα ανάλαφρο επιθεωρησιακό θέαμα.

Με την ευκαιρία να θυμηθούμε ότι ο Μέντης Μποσταντζόγλου προδικτατορικά δημοσίευσε στην εφημερίδα «Ελευθερία» σκίτσα με σχόλια επί της πολιτικής επικαιρότητας που εκδόθηκαν όλα μαζί μεταπολιτευτικά από τις εκδόσεις «Κείμενα» σε δύο τόμους. Ήταν η εποχή που το να δηλώνεις αριστερός ήταν δύσκολο και όχι πρόπον.

Τα θεατρικά του που ακολούθησαν και είχαν βάση τα σχέδια και κείμενά του αποδείχτηκαν ότι, ενώ στην εποχή τους λειτουργούσαν, μεταδίδοντας ντελική ταύτιση, διαχρονικά απαιτούν προσθήκες και ξεκαθαρίσματα.

Έτσι σήμερα τα συχνά – πυκνά ανεβάσματά τους έχουν να αντιμετωπίσουν φεμινιστικές, ακόμη και αντιρατσιστικές αντιρρήσεις. Αν δεν τονίσει ο σκηνοθέτης την επιθεωρησιακή αχρονική φύση τους κινδυνεύει να χαθεί το γέλιο και οι λεκτικές εξυπνάδες.

Δύσκολο έργο που φάνηκε ότι ο σκηνοθέτης της παράστασης είχε κατά νου και προσπάθησε να εφεύρει τρόπους για να στηρίξει την επιλογή του έχοντας μοναδικό αντίπαλο τις προηγούμενες επιδόσεις του.

Η κάπως διεξοδική αναφορά στο εγχείρημα έχει τη σημασία της γιατί η στήριξη της τοπικής θεατρικής προσπάθειας έχει μεγαλύτερη αξία σε σύγκριση με την αναφορά στις πληρωμένες μετακλήσεις θιάσων και μουσικών σχημάτων που έχουν κι αυτές τη θέση τους, αν γίνονται όπως πρέπει και όχι με την αχορταγίλα του ψαρωμένου νεοφώτιστου πολιτιστικού πράκτορα ...

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ - Οκτώβριος 2009

Τα κείμενα της ενότητας "Ο Τύπος έγραψε" είναι αποσπάσματα από κριτικές και σχόλια που δημοσίευσαν οι εφημερίδες.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ

2 0 0 7

Δημήτρη Κεχαΐδη «Το Πανηγύρι»

31 Μαΐου 1η και 2η Ιουνίου

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΑ ΑΛΩΝΙΑ

2 Ιουλίου - ΧΑΪΔΑΡΙ

18 Σεπτεμβρίου - ΜΑΓΟΥΛΑ

20 Σεπτεμβρίου - ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ

ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

30 Σεπτεμβρίου - ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΘΕΑΤΕΣ: 2200

2 0 0 8

Ρουτζάντε «Οι Χωριάτες»

29-30-31 Μαΐου και 1η Ιουνίου

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

28 Ιουνίου ΧΑΪΔΑΡΙ

5 Ιουλίου ΝΙΚΑΙΑ

13 Ιουλίου - ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΑΚΟ

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

6 Σεπτεμβρίου ΚΗΦΙΣΙΑ

8 Σεπτεμβρίου ΜΑΓΟΥΛΑ

19 Σεπτεμβρίου - ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ

ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΘΕΑΤΕΣ: 3800

2 0 0 9

Μποστ «Μαρία Πενταγιώτισσα»

18-21 Ιουνίου ΘΕΑΤΡΟ ΣΤ' ΑΛΩΝΙΑ

8 Ιουλίου - ΝΙΚΑΙΑ

11 Ιουλίου - ΚΑΣΤΡΟ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

30 Αυγούστου - ΑΜΦΙΣΣΑ

16 Σεπτεμβρίου - ΜΑΝΔΡΑ

19 Σεπτεμβρίου - ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ

ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

22 Σεπτεμβρίου ΜΕΓΑΡΑ

ΘΕΑΤΕΣ: 4200

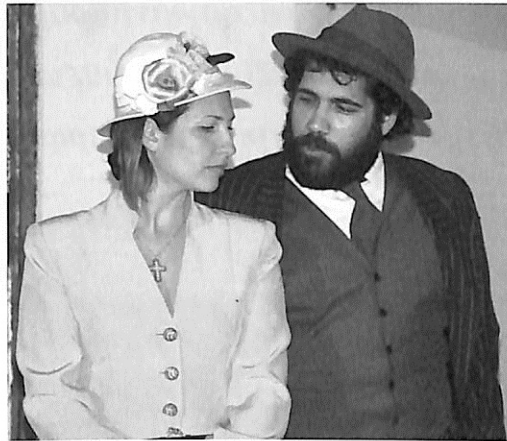

Φωτογραφίες από πρόβες

Φωτογραφίες από πρόβες

«Δεν κάνουμε θέατρο για το θέατρο! Δεν κάνουμε θέατρο για να ζήσουμε.

Κάνουμε θέατρο για να πλουτίσουμε τους εαυτούς μας, το κοινό που μας παρακολουθεί κι όλοι μαζί να βοηθήσουμε να δημιουργηθεί ένας πλατύς, ψυχικά πλούσιος και ακέραιος πολιτισμός στον τόπο μας.

Μόνος ο καθένας μας είναι ανήμπορος. Μαζί ίσως μπορέσουμε κάτι να κάνουμε. Το θέατρο, ως μορφή Τέχνης, δίνει τη δυνατότητα να συνδεθούμε, να συγκινηθούμε, ν' αγγίξουμε ο ένας τον άλλο, να νιώσουμε μαζί μια αλήθεια.

Να γιατί διαλέξαμε το θέατρο σαν μορφή εκδήλωσης του ψυχικού μας κόσμου».

Κόσμος Κόσμου

Ευχαριστούμε θερμά:

- τους κληρονόμους του συγγραφέα Σωτήρη Πατατζή
- το Μύρωνα Μαραγκάκη
- τη Χριστίνα Ανδρεάδη
- το Γιάννη Μπινιάρη

Οι φωτογραφίες από τις πρόβες είναι της Βούλας Ανδρώνη

Χρησιμοποιήθηκαν μουσικές των: J.S.Bach, Pietro Castrucci, Rossini, Tschaiكونsky, καθώς και παραδοσιακοί χοροί της Ρωσίας και της Ιταλίας.

